

Weemoed

tekst: Guido Gezelle (1830 - 1899)

muziek: Joseph Ryelandt (1870 - 1965)

quasi adagio *espr.*

Mijn hert is als een blom-ge-was, dat o-pen-gaand' of toe-ge-

lo-ken, de stra-len van de zon-ne vangt of kwijnt en pijnt en hangt ge-bro-ken!

Mijn hert ge-lijkt het jeug-dig groen, dat a-semt in de dauw des mor-gens, maar

zwakt des a-vonds moe-ge-leefd, vol stof, vol wee-moeds en vol zor-gens.

bitterlijk

Mijn hert... mijn herte is krank en broos en on-stand-vas-tig in 't ver-

blij-den, maar als 't hem wel gaat — é-ne stond, 't kan

stil

da-gen-lang weer hon-ger — lij-den!